

Förordning om fiske 30.12.1982/1116

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av lagen den 16 april 1982 om fiske (286/82):

1 kap

Allmänna stadganden

1 §

Bedrivande av fiske anses vara yrkesmässigt, då fångsterna eller en del av dessa säljs i förtjänstsyfte. Om förteckning som förs över personer som bedriver yrkesmässigt fiske stadgas särskilt.

2 mom. har upphävts genom F 10.1.1997/1. (10.1.1997/1)

Fisket anses vara husbehovsfiske, då fångsten används i fiskarens hushåll och den har betydelse för utkomsten..

Fisket anses vara fritidsfiske då fångsten används i fiskarens hushåll och den inte har betydelse för utkomsten.

2 §

I lagen om fiske avses med den som är tillfälligt bosatt i kommun eller by person, som inte där äger bostad i eget bruk eller som inte bott där oavbrutet under minst fyra veckors tid.

2 kap

Fångstredskap och bedrivande av fångst

3 § (10.1.1997/1)

3 § har upphävts genom F 10.1.1997/1.

4 § (10.1.1997/1)

4 § har upphävts genom F 10.1.1997/1.

5 §

Med fast redskap eller fiskeanordning avses pata eller annan för fiske avsedd anläggning av bestående natur.

Med i 39 § lagen om fiske nämnt fast redskap avses jämväl storryssja och med redskap av garn avses nät.

6 §

Med stående fångstredskap avses för fångst utsatt fiskeredskap såsom nät, långrev eller annat krokredskap, ryssja, katsa och annat instängningsredskap, vilket inte är fast.

7 §

Med rörligt garnredskap avses not, trål eller nät, som drages eller som strömmen för med sig.

8 §

Med storryssja avses sådan ryssja, lådryssja eller annat liknande med botten försett instängningsredskap, vilket inberäknat ledarmar till någon del är högre än en och en halv meter.

8 a § (25.3.1994/232)

I 6 § 4 mom. lagen om fiske avsedda fångstredskap för yrkesmässigt fiske är

- 1) över 1,5 meter hög storryssja,
- 2) not och trål,
- 3) ett eller flera krokfångstredskap med sammanlagt mer än 250 krokar per fångstlag, samt
- 4) förankrade flytnät eller drivgarn med en sammanlagd längd över 900 meter per fångstlag.

9 §

I 39 § lagen om fiske åsyftad isväg är plogad eller på annat sätt tydligt utmärkt, för motortrafik avsedd trafikled på is.

Utan tillstånd av den som håller isväg är det förbjudet att göra vak i isen närmare än femtio meter från i 1 mom. åsyftad isväg.

I havet utom byarågång får fångstredskap som stör annans fiske inte utan vederbörandes medgivande sättas ut närmare än hundra meter från notvarp som är i bruk eller tråldragning ske närmare än hundra meter från någon annans not eller storryssja som har satts ut för fångst. (12.2.1993/179)

Utöver vad som stadgas för störande fångst i 3 mom. får fiske med förankrade flytnät eller storryssja inte utan vederbörandes medgivande bedrivas närmare någon annans storryssja än tvåhundra meter i sidled och inte närmare än hundra meter från dess fiskrum. (12.2.1993/179)

10 §

I lax- eller sikförande älv eller å samt i havet närmare än fem kilometer från sådan älvs eller ås mynning är fiske med rörligt garnredskap förbjudet med undantag av fångst med håv från strand eller vid strand fäst fast underlag.

Vad ovan i 1 mom. är stadgat om fiske inom havsområdet utanför lax- eller sikförande älv eller å gäller jämväl sådant havsområde utanför annan älv eller å inom vilket lax eller sik planterats i betydande mängd.

Inom ovan i 1 och 2 mom. avsett havsområde får inte heller utan tidigare förvärvat rätt storryssja utsättas närmare än tre kilometer från älvens eller åns mynning.

Landsbygdsnäringsdistriktet kan på framställning av fiskeriområde bevilja undantag från ovan i denna paragraf stadgade förbud. (22.12.1993/1356)

11 §

Vid behov kan gränsen för i 10 § avsett område utredas och antecknas på karta vid 1230 § förordningen om skifte nämnd förrättning, var vid kostnaderna då fiskeridistrikt ansökt om förrättningen erläggs av statsmedel.

12 §

Fiske med ljuster, harpun eller med dessa jämförligt med egg, krok eller spets försett redskap samt med håv med användning av eld eller ljus är förbjudet i en lax- eller sikförande älv, fors eller ström samt, om fiskeområdet inte bestämmer något annat, från och med den 15 april till och med den 20 juni även i andra vatten. (22.12.1993/1356)

I lax- eller sikförande älv är krokfiske i syfte att få kroken att fastna i fiskens yttre sida förbjudet. I laxförande vattendrags forsar och strömdrag är krokfiske med mask som bete eller med utter ("\"harrbräda\"") förbjudet. (15.8.1997/774)

13 §

Katsa, ryssja eller annat fiskeredskap får inte utsättas i vattnet så, att dess ingångsöppning är öppen ovan vattenytan, ej heller får förvaring av redskap ske på sådant sätt, att villebråd eller andra djur kan råka däri.

14 §

I redskap av garn skall minsta tillåtna maskvidd vara:

- 1) vid fångst av strömming, vassbuk, siklöja och nors i havet 16 millimeter;
- 2) vid fångst av havslax och havsöring i drivgarn och i förankrat nät, som sträcker sig till vattenytan eller dess närhet 157 millimeter och i med maskorna fångande del av lax fälla 127 millimeter samt i annat fångstredskap 100 millimeter.

Avvikande från stadgandet i 1 mom. 2 punkten får havslax och havsöring fiskas med sådan storryssja vars

- 1) fiskhus är förutom ingången slutet och tillverkat av sälsäkert garn med ett knutavstånd på högst 40 millimeter, som möjliggör att en del av fångsten oskadad släpps tillbaka i havet;
- 2) ingången till fiskhuset är försedd med en konstruktion som hindrar säl att komma in i fiskhuset, samt
- 3) övriga delar består av garn med ett knutavstånd på högst 40 millimeter eller minst 150 millimeter, eller består av garn som inte fångar med maskan.

(5.2.2004/83)

Om fiskeområdet med stöd av 32 § lagen om fiske har bestämt att minsta tillåtna maskvidd i fångstredskap skall vara antingen större eller mindre än vad som anges i 1 mom., skall anmälan om beslutet omedelbart göras till landsbygdsnäringsdistriktet. (22.12.1993/1356)

15 §

Vid uppmätande av maskvidd i ovan i 14 § avsedda fångstredskap skall maskvidden ifråga om flera på varandra följande maskor vara sådan, att då redskapet är vått och sträckt i garnets längdriktning skall en platt mätsticka av tjockleken två millimeter och bredden utvisande ifrågavarande minimimått lätt kunna föras genom maskorna.

Maskvidden kan i fråga om garnredskap även bestämmas så, att vid uppmätning av garn i vått tillstånd avståndet mellan elva på varandra följande knutar delas med tio. Den maskvidd om 16 millimeter som stadgas för redskap för fångst enligt 14 § 1 mom. 1 punkten motsvaras därvid av ett knutavstånd om 10 millimeter. (12.2.1993/179)

16 §

Med i 33 och 39 §§ lagen om fiske åsyftat tydligt märke avses en kvadratformig, minst 30 centimeter bred och hög flagga som är fästad vid ändan på stång, som skjuter upp minst en och en halv meter ovan vattenytan. Den med märke försedda stång som utmärker yttersta ändan av fångstredskap som utsatts vid vattenytan eller förankrat fångstredskap som sträcker sig till ytan eller dess närhet och de med märken försedda stängerna i båda ändarna av drivgarnslänk samt drivrev skall dock föras med två i höjdläget placerade flaggor av ovan åsyftade slag.

Utöver ovan i 1 mom. avsedda märken skall fångstredskaps sträckning utvisas genom att vid behov använda ett eller flera klart urskiljbara märken.

17 §

Under nedan nämnda tider är följande fiskarter fredade och fångst av dem förbjuden:

1) havslax, insjöslax, havsöring, insjööring och bäcköring i älv, å, bäck, fors och ström under september, oktober och november dock sålunda, att fångst av desamma med spö och drag även i dessa vatten är tillåten under de första tio dagarna i september och efter den 15 november;

2) röding inom Vuoksen vattensystem från och med den 11 september till och med den 15 november;

3) harr, utom i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner, under april och maj dock så att fångst med spö och drag är tillåten, samt (30.12.1997/1364)

4) punkt har upphävts genom F 12.2.1993/179. (12.2.1993/179)

5) nejronöga från början av april till och med den 15 augusti.

18 § (12.2.1993/179)

Kräftan och signalkräftan är fredade och fångst av dem förbjuden från början av november till och med den 21 juli klockan 12.

19 § (12.2.1993/179)

Fiskar som har fångats i naturliga vatten skall fylla följande minimimått, mätta från käkspetsen till ändan av den utsträckta, sammanpressade stjärtfenan:

havslax 60 centimeter, inom de inre territorialvattnen i Uleåborgs och Lapplands län dock 50 centimeter,

havsöring 40 centimeter,

insjölag 40 centimeter

insjööring 40 centimeter,

röding inom Vuoksen vattensystem och i Enare träsk 40 centimeter,

gös 37 centimeter, samt

harr 30 centimeter.

(30.12.1997/1364)

Lax som inte fyller måttet 60 centimeter och som fångats i enlighet med 1 mom. får saluföras endast inom Uleåborgs och Lapplands län.

20 § (12.2.1993/179)

20 § har upphävts genom F 12.2.1993/179.

21 §

Efter slutfört fiske skall fångstredskapen och till dessa hörande märken och andra för fiske använda tillbehör, vilka inte tillhör i sjö eller vattendrag lagligen befintlig fast fiskeanordning ofördröjligen borttagas ur vattnet. Likaså skall vase, som blivit obehövlig, eller annan anordning eller konstruktion som använts för fiskevård, fiskodling eller uppbevaring av fångad fisk, avlägsnas.

Vad ovan är stadgat i 1 mom, gäller även märke som avses i 16 § och används vid vinterfiske.

3 kap (21.12.2000/1174)

(21.12.2000/1174)

3 kap har upphävts genom F 21.12.2000/1174.

4 kap

Fiskeområde

29 § (22.12.1993/1356)

29 § har upphävts genom F 22.12.1993/1356.

30 § (22.12.1993/1356)

I 73 § 1 mom. 4 punkten lagen om fiske avsedda organisationer är de fiskarföreningar som är registrerade föreningar och direkt eller indirekt medlemsorganisationer i Kalatalouden Keskusliitto ry eller Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL – Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF ry.

I 73 § 1 mom. 5 punkten lagen om fiske avsedda organisationer är de regionala medlemsorganisationer i Suomen Kalamiesten Keskusliitto – Finlands Fritidsfiskares Centralförbund ry, Suomen Metsästäjä- ja Kalastajaliitto ry samt Suomen Urheilukalastajain Liitto r.y. – Finlands Sportfiskarförbund r.f. som är registrerade föreningar.

31 § (22.12.1993/1356)

Fiskeområdet skall till landsbygdsnäringsdistriktet sända en kopia av sin plan för nyttjande och vård. Fiskeområdet skall därutöver meddela landsbygdsnäringsdistriktet namn och postadresser för ordföranden och vice ordföranden för dess styrelse och för disponenten.

32 §

Vederbörande fiskeridistrikt är berättigat att på begäran av fiskeområdena erhålla uppgifter om förverkligandet av deras planer för nyttjande och vård.

5 kap

Statens fiskevatten och fisken

33 §

Om nyttjande av statens enskilda fisken och staten tillkommande fiskerätt samt om bedrivande av fiske i av staten ägda fiskevatten inom byarågång i havet och insjövattnen samt inom till statens skogsmarker gränsande vattenområden besluter den statens myndighet, i vars besittning ifrågavarande fiske eller vattenområde befinner sig.

Är staten delägare i samfällt fiskevatten, gäller därom med nedan och i 18 § 2 mom. lagen om fiske nämnda undantag, vad i lagen om fiske är stadgat om delägare i fiskelag och om delägarers i samfällt vattenområde rättigheter och skyldigheter.

34 §

En person som hör till den lokala befolkningen och som saknar fiskerätt på basis av äganderätt eller något annat särskilt rättsförhållande har rätt att erhålla tillstånd att bedriva fiske inom staten tillhörande vattenområde som avses i 33 § 1 mom. (22.12.1993/1356)

Då staten är delägare i samfällt fiskevatten, kan den bevilja ovan avsett tillstånd som gäller fiskerätt som motsvarar dess andel. Om beviljande av tillstånd skall på myndighetens försorg

vederbörande fiskelag underrättas. För tillstånd skall erläggas avgift, som bestäms enligt grunder som fastställts av fiskelaget.

Kan ovan i denna paragraf avsedda tillstånd inte beviljas åt alla som önskar sådana, skall företräde ges åt personer som bedriver fiske yrkesmässigt eller för husbehov.

Vid beviljandet av tillstånd samt vid övervakningen av användningen av dessa skall beaktas vad i 1 § lagen om fiske är stadgat. Beviljandet av tillstånd kan förvägras eller bedrivandet av fångst med stöd av tillstånd förbjudas för viss tid eller inskränkas, då detta är av behovet påkallat för omplantering av fisk, fiskodling, vetenskaplig forskning eller annat ändamål i anslutning till nyttjandet eller vården av fiskevattnet. Ovan i 1 mom. nämnd rätt föreligger dock inte utan försvarsministeriets tillstånd inom sådant övningsområde eller annat i försvarsministeriets besittning befintligt vattenområde, där färdsl inte är trygg eller med beaktande av försvarssynpunkter önskvärd.

34 a § (30.12.1997/1364)

Tillståndsbevis som berättigar i Enontekis, Enare och Utsjoki kommun stadigvarande bosatt person att bedriva i 12 § 1 mom. lagen om fiske avsett fiske, utfärdas av i 33 § 1 mom. nämnd myndighet eller enligt dess direktiv av densamma underlydande regional myndighet eller annan av sagda myndighet godkänd utfärdare av tillstånd. Bevis utfärdas för högst tre år i sänder. På tillståndet grundad rätt får inte överlåtas åt annan.

Inom Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner kan i 34 § 1 mom. avsedda tillstånd beviljas om detta inte försämrar möjligheterna till fiske för den som bedriver fiske med stöd av i 12 § 1 mom. lagen om fiske avsett tillstånd.

35 §

Tillståndsbevis, som berättigar att bedriva i 34 § avsett fiske utfärdas av i 33 § 1 mom. nämnd myndighet eller enligt dess direktiv densamma underlydande regional eller lokal myndighet eller annan av sagda myndighet godkänd utfärdare av tillstånd. Bevis utfärdas för viss tid och däri innefattas behövliga föreskrifter rörande bedrivande av fiske samt om nämnande att tillstånd kan återkallas, om föreskrifterna inte iakttages.

36 §

Tillståndsbevis kan utfärdas till enskild person eller huvudmannen för matlag och hans husfolk eller, då bedrivandet av fångst i 34 § 3 mom. nämnt syfte förutsätter detta, till ett av flera personer bildat fångstlag. Tillståndsbevis kan under i 34 § stadgade villkor utfärdas jämväl åt förening, bolag eller annan sammanslutning för sådant fiske som skall bedrivas under kortare tid av sammanslutningens medlemmar, delägare eller personal i tävlings- eller annat därmed jämförbart syfte. På tillståndet grundad rätt får inte överlåtas åt annan och annan person, som ej tillhör ovan avsedda husfolk eller fångstlag eller som inte är medlem eller delägare i ovan åsyftade sammanslutning eller tillhör dess personal, får inte medtagas som delägare i fångsten.

37 §

För ovan i 34 § 1 mom. avsett tillstånd skall erläggas avgift. Avgiften bestämmer enligt av vederbörande ministerium utfärdade direktiv den myndighet, under vars förvaltning

fiskevattnet är ställt. Vid bestämmandet av avgiftens storlek skall utom lokala förhållanden beaktas de inom området utförda fiskevårdsåtgärder som förutsatts av på tillståndet grundat fiske samt omfånget och arten av ifrågavarande fiske. Såvitt inte av särskilda skäl någon beviljas nedsättning, uppbärs avgiften till samma belopp av alla, som med stöd av tillstånd bedriver fiske av samma art inom samma vattenområde.

38 §

Enligt 34 § beviljat tillstånd till bedrivande av fiske kan återkallas, om innehavaren av tillståndet överskridit sin rättighet, bedrivit fiske på i lagen om fiske förbjudet sätt eller i övrigt brutit mot i tillståndsbeviset nämnda eller andra stadganden och föreskrifter rörande ifrågavarande fiske. Beslut om återkallande av tillstånd fattas av i 33 § 1 mom. åsyftad myndighet.

Om sökande av ändring i ett beslut som avses i 1 mom. bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). (30.12.1997/1364)

39 §

Fiskerätt, som berör i 33 § 1 mom. avsedda fiskevatten och fisken kan, om den lokala befolkningens fiskemöjligheter och vattensystemets produktionsförmåga inte väsentligt lider därav, utarrenderas genom iakttagande av vad i 16, 17, 19 och 20 §§ lagen om fiske är stadgat. Arrendetiden är högst 20 år. Arrendeavgiftens storlek bestäms med beaktande av fiskevattnets omfång och dess produktionsförmåga, de använda fångstredskapens art och antal, orten, där fiskevattnet är beläget och övriga omständigheter, som inverkar på fångstens omfattning och avkastning.

Arrendator är skyldig att draga försorg om vården och övervakningen av fiskevattnet såsom därom i arrendeavtalet föreskrivs.

Arrendator får inte utan vederbörande myndighets tillstånd vidare utarrendera eller på annat sätt överlåta fiskerätt till annan.

40 §

Rätt att bedriva mete och pilkfiske samt övrigt krokfiske kan med iakttagande av bestämmelserna i 39 § utarrenderas åt sammanslutning som verkar till förmån för turism eller annat allmännyttigt ändamål. Sammanslutningen är skyldig att på i arrendeavtalet bestämda villkor bevilja hågade tillåtelse att bedriva sådant fiske och dess uppgift är att tillse, att inte den fiskerätt som innefattas i arrendet överskrids och att vid utövande av nämnda rätt stadgandena och föreskrifterna rörande fisket iakttages.

41 §

Ovan i 33 § avsedd myndighet kan bevilja de underlydande innehavarna av tjänst och befattning samt i ordinarie arbetsförhållande stående arbetstagare, vilkas uppgift är att ombesörja vård eller tillsyn av ovan avsedda fiskevatten, tillstånd att utan avgift inom sina förläggings- och verksamhetsområden bedriva fiske för eget behov i sagda fiskevatten. Motsvarande tillstånd kan beviljas även innehavare av tjänst eller befattning hos annan myndighet, vilka utför i 96 och 99 §§ lagen om fiske avsedd tillsyn.

Vid beviljande av ovan nämnda tillstånd skall myndigheten i tillståndsbeviset intaga föreskrifter om de villkor och inskränkningar, som befinns nödiga för skydd av fiskbeståndet samt för trygghet av den lokala befolkningens fiskemöjligheter och särskilt de arrendatorers intressen, vilka bedriver yrkesmässigt fiske.

Vad i 38 § är stadgat, gäller motsvarande ovan i denna paragraf avsett fisketillstånd.

41 a § (30.12.1997/1364)

Den myndighet som avses i 33 § 1 mom. skall i Enontekiö, Enare och Utsjoki kommuner bereda den delegation som avses i 14 a § lagen om fiske tillfälle att ge ett utlåtande innan beslut fattas enligt 37, 39, 40 eller 41 §.

42 §

Den med stöd av 12 § lagen om fiske staten tillkommande särskilda rätten till fångst av havslax och havs öring utgör inte hinder för nyttjande av annan fiskerätt ens i de fall, då staten utarrenderat för fångst av nämnda fiskar lämpad fångstplats eller beviljat tillstånd till användningen därav, men platsen inte används för nämnda ändamål.

43 §

En fiskerätt, som med stöd av särskilda bestämmelser tillhör personer som är bosatta på statens mark förblir alltså i kraft. Om skolternas rätt att bedriva fiske inom vattenområdena i Näätsmä och Nellimö gäller vad därom särskilt är bestämt. (30.12.1997/1364)

Angående inskränkning av fisket i nationalparker och inom andra naturskyddsområden samt i lagen om friluftsliv (606/73) avsedda vatten inom statens strövområden gäller, vad därom i varje fall särskilt är föreskrivet.

44 §§

I detta kap. avsett tillståndsbevis skall medtagas vid fiske och på anfordran uppvisas för den, vars uppgift är att övervaka iakttagandet av stadgandena och bestämmelserna om fiske.

45 § (22.12.1993/1356)

Landsbygdsnäringsdistriktet har rätt att av särskilda skäl i enskilda fall tillåta undantag från stadgandena i detta kapitel.

6 kap

Tillsyn av fisket

46 §

Den som uppbevarar, försänder, forslar eller saluhåller fisk eller kräfta under fredningstid eller utan att fylla stadgade minsta mått skall vid anfordran förete sitt tillstånd eller på annat sätt visa sin rätt.

I 93 § lagen om fiske åsyftad märkning skall på den ort där fångsten saluhålls eller varifrån den sänds utföras av polischefen eller en av honom förordnad person med iakttagande av jord- och skogsbruksministeriets anvisningar samt med användning av märkningsredskap som arbetskrafts- och näringscentralen har ställt till förfogande. Märkningen görs på transport- eller försäljningslådan. För märkningen skall den som anhållit om sådan betala en av jord- och skogsbruksministeriet fastställd avgift, som är högst 30 euro per låda. (27.9.2001/819)

47 §

Formuläret för i 97 § lagen om fiske avsedd fiskeövervakares ed är följande: Jag N. N. lovar och svär vid Gud och hans heliga evangelium, att jag med nit och samvetsgrannhet, opartiskt och utan att eftersträva egen vinning, efter bästa förstånd och förmåga skall fullgöra mina skyldigheter att övervaka fisket och iakttagandet av stadgandena och föreskrifterna om detta. Detta lovar jag på heder och samvete, så sant mig Gud hjälpe till kropp och själ.

Den som inte tillhör något trossamfund eller som hör till ett trossamfund, vars lära förbjuder avläggande av ed, skall avge denna försäkran: Jag N. N. försäkrar, att jag med nit och samvetsgrannhet, opartiskt och utan att eftersträva egen vinning efter bästa förstånd och förmåga skall fullgöra mina skyldigheter att övervaka fisket och iakttagandet av stadgandena och föreskrifterna om detta. Detta lovar jag på heder och samvete.

Övervakarmärke och övervakarkort för fiskeövervakare, vilkas formulär stadfästs av jord och skogsbruksministeriet, tillhandahålls av fiskeridistriktet.

48 §

Har redskap, fångst eller transportmedel med stöd av 101 § lagen om fiske omhändertagits och anmälan om omhändertagandet gjorts hos polismyndighet, skall om anmälan göras anteckning i förteckning, som förs av polismyndigheten. Nämnad myndighet är på förfrågan skyldig att meddela, huruvida och när sådan anmälan gjorts samt vem som gjort densamma.

49 §

Har fångstredskap eller transportmedel i enlighet med bestämmelserna i lagen om fiske dömts förbrukta till staten eller skall fångst eller annat gods med stöd av 103 eller 104 §§ i sagda lag säljas på myndighets försorg, skall försäljningen ske vid offentlig auktion. Är godsets värde ringa eller kan det befaras att godset blir förskämt kan det försälas utan att auktion verkställs sedan det värderats av två ojäviga personer.

50 § (27.9.2001/819)

I 102 § 2 mom. lagen om fiske avsedd lösen är av beloppet 30 euro för samtidigt omhändertaget godsparti.

7 kap

Särskilda stadganden

51 §

Fredningsområde utmärks med på stranden på lämpliga ställen anbringade rektangulära tavlor vilka på vit botten upptar med svarta bokstäver antecknat ordet: Fredningsområde. För utmärkande av gränsen för fredningsområde i vattnet används som märke en svart, styv flagga formad som en rätvinklig triangel som fästs längs den ena av de bredvid den räta vinkeln liggande sidan, 40 centimeter i längd, vid stång, som skjuter upp minst en och en halv meter ovan vattenytan och vilkens andra, bredvid den räta vinkeln liggande sida, 30 centimeter i längd, utgör flaggans undre kant. Vid behov kan gränserna för fredningsområde på basen av i 45 § lagen om fiske avsedd utredning utmärkas på kartsniss, som på fiskeområdets styrelses försorg tillhandahålls dem, som behöver densamma.

Gränserna för fiskled och i 26 § lagen om fiske avsett område kan vid behov utredas och utmärkas på karta vid i 230 § förordningen om skifte nämnd förrättning, varvid kostnaderna då fiskeridistrikt ansökt om förrättning erläggs av statsmedel. Utmärkning på land utförs vid behov genom användande av gränsmärken och i övrigt genom att i tillämpliga delar iakttaga vad i 128 § förordningen om skifte är stadgat. I vattnet används som märke för sådana områdens gränser en svart, styv flagga med formen av en likbent triangel vilkens bas är 30 centimeter och sidor 40 centimeter långa och som längs basen är fäst vid en sådan stång som i 1 mom. är stadgat.

51 a § (10.1.1997/1)

Sådant förbud mot handredskapsfiske som avses i 11 § 2 mom. lagen om fiske skall sökas skriftligen hos landsbygdsnäringsdistriktet. Till ansökan skall fogas en utredning om grunderna för ansökan om förbud och över gränserna för det område inom vilket handredskapsfiske kan förbjudas jämte kartbilagor.

51 b § (10.1.1997/1)

Områden inom vilka i 8 § lagen om fiske avsett handredskapsfiske förbjuds med stöd av 11 § 2 mom. lagen om fiske skall tydligt utmärkas i omedelbar närhet av tätort med stadsbebyggelse med på stranden eller i strandvattnet placerade skyltar med texten Förbjudet att idka handredskapsfiske som avses i 8 § lagen om fiske skriven med svarta bokstäver på gul botten. Landsbygdsnäringsdistriktet skall märka ut förbudsområdet. Alla gränserna för det område inom vilket handredskapsfiske är förbjudet anges på en kartsniss, som hålls tillgänglig hos landsbygdsnäringsdistriktet.

Landsbygdsnäringsdistriktet fastställer i 8 § lagen om fiske avsedda forsar och strömdrag i lax- eller sikförande vattendrag och märker ut dem på kartor som finns tillgängliga på landsbygdsnäringsdistriktet. I omedelbar närhet av livligt trafikerade allmänna vägar belägna forsar och strömdrag i lax eller sikförande vattendrag utmärks i terrängen med skyltar som placeras på synliga platser.

52 § (15.5.1998/336)

Fiskevårdsavgiften och spöfiskeavgiften betalas på ett särskilt postgirokonto för jord- och skogsbruksministeriet. Som intyg över betald fiskevårdsavgift och spöfiskeavgift betraktas ett sådant kvitto över erlagd avgift eller ett sådant verifikat som bekräftats av ett ombud som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet eller arbetskrafts- och näringscentralen, varav framgår namnet på den person för vilken avgiften betalts. Fiskevårdsavgift och spöfiskeavgift för kort period gäller i sju dygn från och med betalningsdagen eller från annat datum som särskilt angivits vid inbetalningstillfället.

I 1 mom. avsett ombud som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet eller arbetskrafts- och näringscentralen skall redovisa insamlade fiskevårdsavgifter och spöfiskeavgifter till staten i efterskott varje kalendermånad på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet eller arbetskrafts- och näringscentralen bestämmer.

53 § (10.1.1997/1)

I 88 § 1 mom. lagen om fiske föreskriven skyldighet att betala fiskevårdsavgift gäller var och en i åldern 18-64 år som direkt deltar i fångsthandling. Fiskevårdsavgiften uppbärs inte av den som deltar i en fångsthandling endast som medhjälpare utan att hantera fångstredskap i detta sammanhang.

Den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år och som med stöd av 88 § 1 mom. lagen om fiske har rätt att bedriva fångst av fisk eller kräfta utan att betala fiskevårdsavgift eller med stöd av 88 § 2 mom. lagen om fiske bedriva handredskapsfiske utan att betala spöfiskeavgift skall vid behov tillförlitligt kunna visa sin ålder.

54 §

Vid bestämmandet av avgift enligt 9 § 1 mom. lagen om fiske skall beaktas de lokala förhållandena, fiskbeståndet i fiskevattnet, de vårdåtgärder som utförts eller kommer att utföras för förbättrande av fiskbeståndet, fiskepåkänningen och fiskets art.

55 § (22.12.1993/1356)

Ett fiskeområde skall underrätta landsbygdsnäringsdistriktet och polismyndigheten om de beslut som fiskeområdet fattat med stöd av 26 § 2 och 4 mom., 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom., 37 § 2 mom., 43 § 1 mom. och 46 § 2 mom. lagen om fiske.

Landsbygdsnäringsdistriktet skall underrätta de fiskeområden och de polis myndigheter som saken angår om de beslut som distriktet fattat med stöd av 37 § 1 mom. och 38 § lagen om fiske.

56 §

Av fiskeridistrikt eller fiskeområde enligt lagen om fiske utfärdade beslut och deras övriga meddelanden, vilka skall bringas till allmän kännedom, skall i vederbörande kommuner anslås såsom om offentliga kungörelser år stadgat samt vid behov publiceras i en inom området allmänt spridd tidning och delgivas i 96 § lagen om fiske avsedda myndigheter.

Så lägre som i 1 mom. avsett beslut gäller, skall meddelande därom årligen förnyas.

57 § (22.12.1993/1356)

57 § har upphävts genom F 22.12.1993/1356.

58 §

Råder ovisshet om gränserna för i 3 § lagen om fiske avsett, flera fastigheter tillhörande fiskevattnet, kan fiskelag eller delägare däri ansöka om utredning av gränserna enligt lagen om skifte.

59 §

Närmare föreskrifter om tillämpning av denna förordning utfärdas vid behov av jord och skogsbruksministeriet.

60 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1983.

Ikraftträdelsestadganden:

12.2.1993/179:

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1993.

22.12.1993/1356:

Denna förordning träder i kraft den januari 1994.

25.3.1994/232:

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1994.

10.1.1997/1:

Denna förordning träder i kraft den 13 januari 1997.

15.8.1997/774:

Denna förordning träder i kraft den 25 augusti 1997.

30.12.1997/1364:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

15.5.1998/336:

Denna förordning träder i kraft den 20 maj 1998.

21.12.2000/1174:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

27.9.2001/819:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

5.2.2004/83:

Denna förordning träder i kraft den 11 februari 2004